

Artikkeli 20.12.2024

Johanan

ELÄMÄN VESI JA ELÄMÄN PUU

Raamatussa puhutaan Elämän lähteestä, Elämän veden virroista ja Elämän puusta. Tiedämme, että Jumala luodessaan näkyvän maailmamme loi siihen lähteitä, puroja, jokia ja järviä ja puita vesien varsille. Voimme ihailla niiden kauneutta, mutta toisaalta ymmärrämme, että ne ovat vain vertauskuvia siitä, mitä nuo elämä-alkuiset sanat varsinaisesti tarkoittavat. Tässä artikkelissa otetaan selvää, mitä Raamattu niistä kertoo.

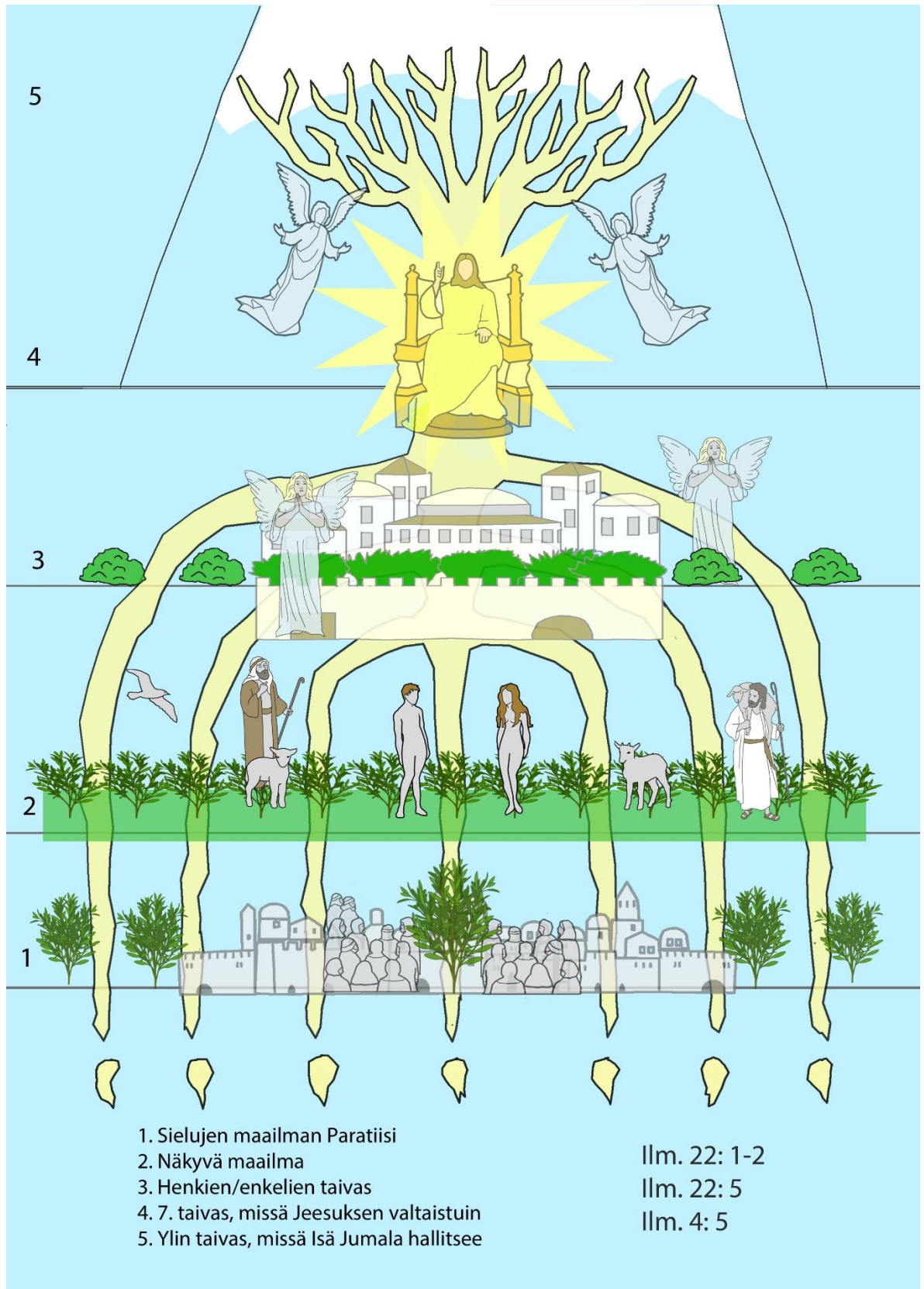
Minua kiinnosti myös, miten Johannes ja muut Raamatun näkijät kuvasivat näkemäänsä taivaassa. Halusin visualisoida heidän näkyjään, ja sitä kautta selvittää näkymättömään luomakuntaan liittyviä mysteerejä. Näistä ilmestyksistä paljastuvat myös Elämän Veden ja Elämän Puun perimmäiset salaisuudet.

Elämän veden virrat

Kuva 1 perustuu Johanneksen näkyyn, joka on kuvattu Ilmestyskirjan luvussa 22. Siinä puhutaan Elämän veden virrasta ja Elämän puusta seuraavasti.

Enkeli näytti minulle elämän veden virran, joka kristallinkirkkaana kumpuaa Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Kaupungin valtakadulla, virran haarojen keskellä kasvoi elämän puu. Puu antaa vuodessa kahdettoista hedelmät, uuden sadon kerran kuukaudessa, ja sen lehdistä kansat saavat terveyden. Mikään ei enää ole kirouksen kahleissa. Kaupungissa on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja kaikki palvelevat Jumalaa. He saavat nähdä hänen kasvonsa, ja heidän otsassaan on hänen nimensä. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun tai auringon valoa, sillä Herra Jumala on heidän valonsa. He hallitsevat kuninkaina aina ja ikuisesti. (Ilm. 22: 1-5)

Kuvassa Jeesus Kristus istuu valtaistuimellaan, näkymättömässä luomakunnassa ja säteilee yliluonnollista taivaallista valoa. Hänen valtaistuimensa alta kumpuavat Elämän veden virrat, jotka ovat kristallinkirkasta hengellistä vettä. Ne kuitenkin pian haarautuvat seitsemään haaraan. Keskellä olevasta virrasta haarautuu ikään kuin kastelukanavia molemmille puolille niin, että ne yhdessä muodostavat puumaisen kuvion. Jokaisen virran haaran ympärille syntyy kasvillisuutta ja puita, jotka tuottavat runsaasti hedelmää. Kristuksen valtaistuimen alta lähteviä virtoja, joiden ympärille syntyy Elämää, kutsutaan em. Ilmestyskirjan kohdassa Elämän puuksi

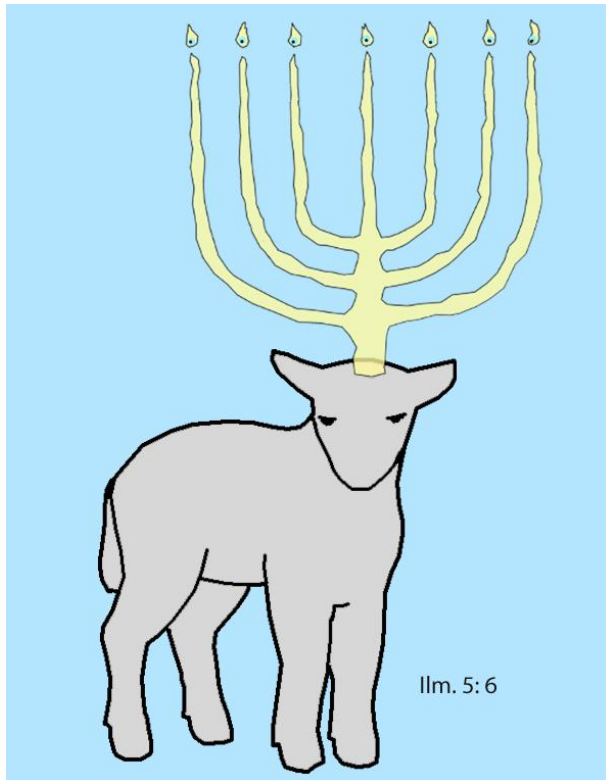
Kuva 1. Elämän veden virrat Ilmestyskirjan mukaan täydennettynä muilla Raamatun kuvauksilla näkymättömästä luomakunnasta.

Ilmestyskirjan 4. luvussa puhutaan valtaistuimen edessä olevista seitsemästä tulisoihdusta, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, jotka on lähetetty kaikkeen maailmaan.

Valtaistuimesta lähti salamoita ja kuin ukkosen jyly. Sen edessä oli seitsemän soihtua, Jumalan seitsemän henkeä. (Ilm. 4: 6)

Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon edessä vanhinten keskellä seisoi karitsa. Se oli kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää - ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan. (Ilm. 5: 6)

Tämä vertauskuva puhuu samaa asiaa kuin kuvan 1 virrat. Kristuksen sarvet tarkoittavat valtaa ja voimaa. Kristus hallitsee maailmankaikkeutta näiden hengellisten virtojen avulla.

Kuva 2. Karitsa, jolla on seitsemän sarvea ja seitsemän silmää – ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty koko näkymättömään luomakuntaan.

Kristuksen valtaistuimen alta lähtevä virta jakaantuu siis seitsemäksi virraksi, jotka lävistävät koko näkymättömän luomakunnan, kaikki sen maailmat ja taivaat. Ne lävistävät myös meidän näkyvän maailmamme. Ne ovat hengellisiä virtoja, joiden vesi on puhdasta, kirkasta, elävää ja jopa palavaa. Niille voidaan antaa Raamatun mukaan seuraavanlaisia nimiä: Viisauden henki, Ymmärryksen henki, Voiman henki, Rakkauden henki, Uskon henki, Toivon henki, Armon henki, ja Totuuden henki, ja ne vaikuttavat myös meissä, jotka asumme tässä maailmassa, meidän hengessämme ja sielussamme.

Mutta mistä Elämän veden virrat lähtevät aivan perimmäisesti? Ne lähtevät perimmäisesti Isän Jumalan luota, vielä ylemmältä taivaan tasolta kuin millä Kristus hallitsee. Psalmi 104 kertoo tästä:

Vuorten rinteille sinä puhkaisit lähteet, vedet juoksevat puroina ja virtaavat laaksoissa. Ne juottavat kaikki maan eläimet, villiaasikin saa sammuttaa janonsa. Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvissä vesien partailla. Sinä juotat vuoret korkeuksien vesillä, ja maa kantaa sinun töittesi hedelmää. (Ps. 104: 10-13)

Psalmi 104 on luomispsalmi, joka liittyy sekä näkymättömän että näkyvän luomakunnan luomiseen. Näkymättömän luomakunnan Elämän veden lähteet ovat kaikkein korkeimmilla vuorilla, missä Isä

Jumala asuu. Aivan samoin kuin Jordan saa vetensä Hermonin lumipeitteisiltä vuorilta, niin myös Elämän veden lähteet ovat perimmäisesti Isän Jumalan vuorilla, mistä ne lähtevät pieninä puroina ja kokoontuvat suureen uomaan Jeesuksen Kristuksen valtaistuimen kohdalla. Jeesus hallinnoi näitä vesiä siitä eteenpäin.

Sillä Isä, elämän lähde, on tehnyt myös Pojasta elämän lähteen. Isä on myös antanut hänelle tuomiovallan, koska hän on Ihmisen Poika. (Joh. 5: 26-27)

Vuorilta laskeutuvat pienet purot muodostavat ikään kuin Elämän puun juuret. Isä Jumala edustaa Elämän puun juuria. Psalmissa 36 sanotaan:

Ihmeellinen on sinun armosi, Jumala! Sinun siipiesi suojaan rientävät ihmislapset. Sinä ruokit heidät talosi runsain antimin ja annat heidän juoda ilosi virrasta. Sinun luonasi on elämän lähde, sinun valostasi me saamme valon. (Ps. 36: 8-10)

Taivaallinen Menora

Seuraava kuva esittää Johanneksen näkyä, joka on kuvattu Ilmestyskirjan 1. luvussa. Siinä on taustalla sama Elämän veden virtojen kuvio, kuin kuvassa 1. Nämä Elämän veden virrat muodostavat paitsi Elämän puun myös vertauskuvallisesti taivaallisen Menoran, molemmat kuitenkin ikään kuin ylösalaisin. Menora tarkoittaa seitsenhaaraista kynttilänjalkaa. Jumala kehotti israelilaisia tekemään tällaisen lampunjalan valoksi siihen telttamajan osaan, jossa papit toimittivat palveluksiaan.

Jumala antoi seuraavat ohjeet lampunjalan tekemiseksi:

"Tee kultainen lamppu; taottakoon se jalustoineen ja haaroineen puhtaasta kullasta, ja käske takoa lampun kukkakoristeet kantoineen ja terälehtineen samasta kappaleesta koko muun lampun kanssa. Lampunvarresta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa kummallekin sivulle. Kussakin haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kukkakoristetta kantoineen ja terälehtineen; näin olkoon kaikissa kuudessa lampunvarresta lähtevässä haarassa. Lampunvarressa olkoon neljä mantelinkukan muotoista kukkakoristetta kantoineen ja terälehtineen." (2. Moos. 25: 31 – 34)

Lampunjalan varsiin piti siis takoa mantelinpuun kukkia ja lehviä. Menora kaikkine haaroineen kuvaakin mantelipuuta. Siinä voidaan nähdä samaa Elämän puun symboliikkaa kuin aikaisemmin Elämän veden virroissa. Öljy lampunjalan sisällä kuvaa hengellistä, elävää ja palavaa vettä.

Luultavasti juuri tästä taivaallisesti Menorasta Johannes puhuu kuvatessaan näkyään Ilmestyskirjan 1. luvussa.

Käännyin nähdäkseni, mikä ääni minulle puhui, ja kun käännyin, näin seitsemän kultajalkaista lamppua ja lamppujen keskellä hahmon, joka oli ihmisen kaltainen. Hänellä oli yllään pitkä viitta ja rinnan ympärillä kultainen vyö. (Ilm. 1:12-13)

Johannes näki siis jättiläismäisen Kristus-hahmon taivaallisen kultaisen lampunjalan keskellä. Kristus oli kuin lampunjalan keskustuki, josta muut haarat lähtivät ikään kuin Kristuksen käsien ja jalkojen jatkeina. Lampunjalka ja Kristus olivat niin valtavan kokoisia, että ne täyttivät koko näkymättömän luomakunnan.

Kristuksen oikeassa kädessä oli seitsemän tähteä. Selittäessään näkyä Johannekselle, Kristus sanoi:

Sinä näit seitsemän tähteä oikeassa kädessäni ja seitsemän kultajalkaista lamppua, ja niiden salaisuus on tämä: seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lamppua ovat ne seitsemän seurakuntaa. (Ilm. 1: 20)

Lampunjalan lamput kuvasivat siis seurakuntia. Seurakunnat kasvavat tämän taivaallisen lampunjalan haarojen ympärille. Näin ollen kasvillisuus ja puut, jotka kasvoivat Elämän veden virtojen varsilla kuvaavat seitsemää taivaallista seurakuntaa (kuva1). Elämän puun oksien ympärille kasvava viherpeite tarkoittaa seurakuntia.

Kuva 3. Johanneksen näky (Ilm. 1).

Elämän puu

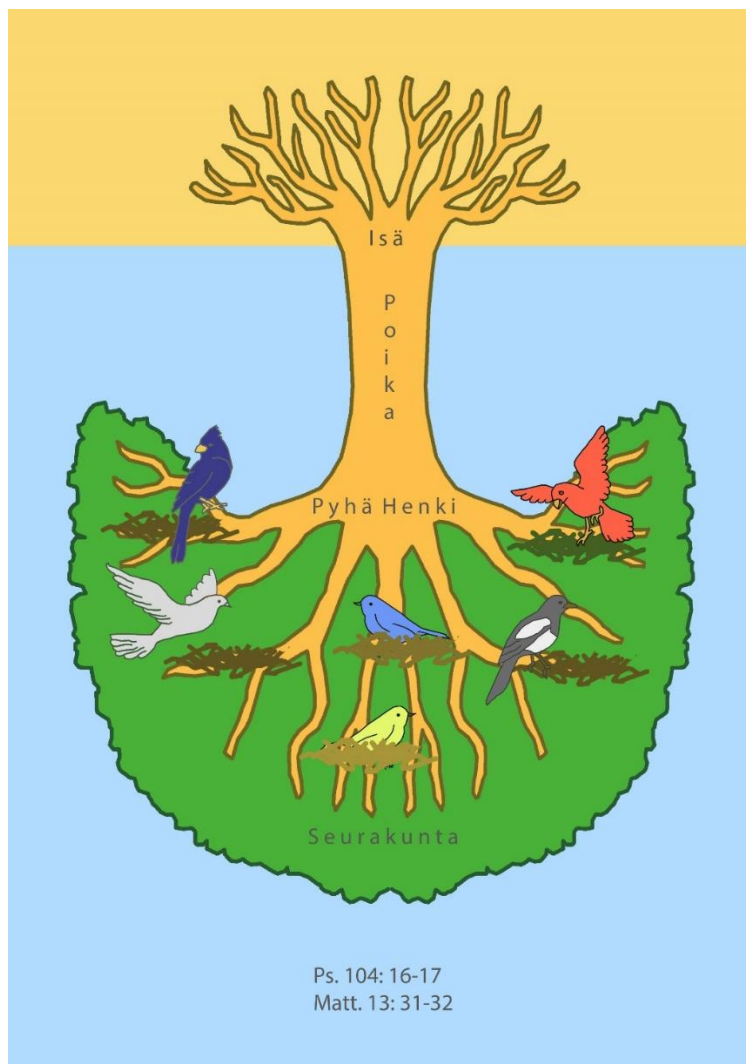
Tästä päästään seuraavaan kuvaan, joka esittää Elämän puuta. Aivan kuten taivaallinen Menora, se näyttäisi myös olevan ylösalaisin suhteessa meidän näkyvän maailmamme puihin. Taivaallisen puun juurien, jotka kuvaavat Isää Jumalaa, täytyy olla ylimpänä. Joissakin Raamatun kohdissa Isä esiintyy kantona, josta lähtee kasvamaan Uusi Verso.

Iisain kannosta nousee verso, vesa puhkeaa sen juuresta ja kantaa hedelmää. Hänen ylleen laskeutuu Herran henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, totuuden tuntemisen ja Herran pelon henki. (Jes. 11:1 - 2)

Vesa/Verso tarkoittaa tietenkin Jeesusta Kristusta, joka lähtee kasvamaan Isänsä kannosta ja kasvaa lopulta niin suureksi, että se täyttää koko tilan, ts. näkymättömän luomakunnan. Pyhä Henki haaroineen muodostaa sen oksat. Elämän puu, aivan samoin kuin aikaisemmin käsitellyt Menora ja Elämän veden virrat kuvaavat siis kristinuskon kolmiyhteistä Jumalaa: Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä. Sama Psalmi, jota elellä lainattiin Elämän lähteiden ja virtojen yhteydessä, puhuu nyt Elämän puusta seuraavasti:

Ravituiksi tulevat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän istutti, joiden oksille linnut tekevät pesänsä, joiden latvoissa haikaroilla on kotinsa. (Ps. 104: 16-17)

Myös Jeesus puhui vertauksessaan puusta, jonka oksille taivaan linnut rakentavat pesänsä. (Matt. 13: 31-32)

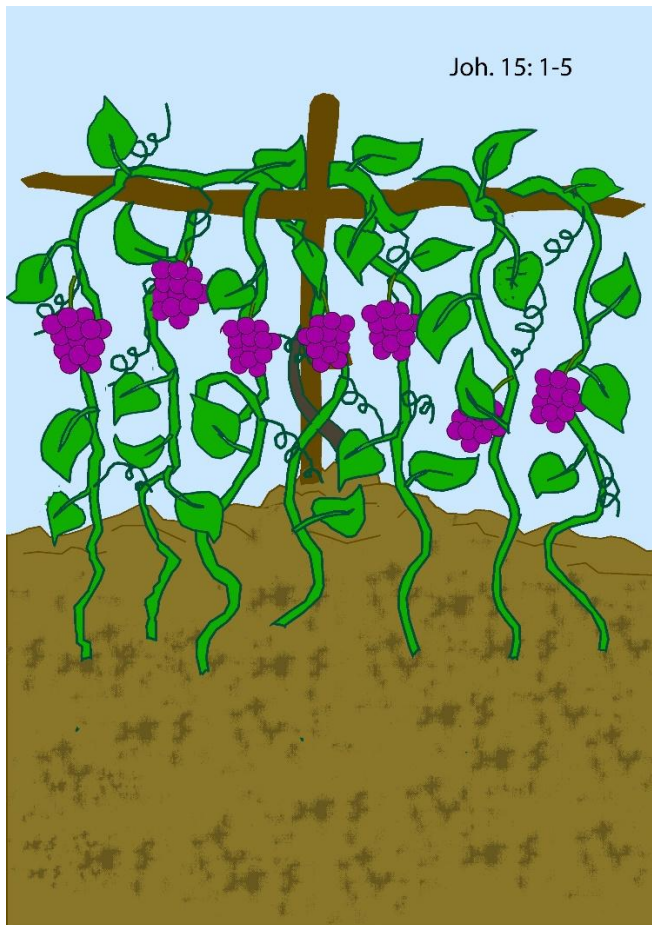
Kuva 4. Elämän puu, jonka oksille taivaan linnut tekevät pesänsä. Juuret tarkoittavat Isää Jumalaa, runko Kristusta ja oksat Pyhää Henkeä. Puun viherpeitteet tarkoittavat seurakuntaa.

Seurakunta muodostaa Elämän puun viherpeitteet, uuden kasvuston. Seurakunta on siis kiinteässä yhteydessä Elämän puuhun ja saa elämänvoimansa siitä.

Jeesus vertasi itseään viiniköynnökseen:

"Minä olen tosi viinipuu, ja Isäni on viinitarhuri. Hän leikkaa minusta pois jokaisen oksan, joka ei tuota hedelmää, mutta jokaisen hedelmää tuottavan oksan hän puhdistaa liioista versoista, jotta se tuottaisi hedelmää entistä enemmän. Te olette jo puhtaat, sillä se sana, jonka olen teille puhunut, on puhdistanut teidät. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Eihän oksa pysty tuottamaan hedelmää, ellei se pysy puussa, ja samoin ette pysty tekään, ellette pysy minussa. "Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään. (Joh. 15: 1-5)

Tällä vertauksella Jeesus tahtoi sanoa, että Hän on Elämän puu. Hänestä lähtevät suuret rönsyt tarkoittavat Pyhän Hengen haaroja. Ihmiset voivat kiinnittyä niihin elävinä lehtinä ja versoina.

Kuva 5. Tuettu viiniköynnös.

Jos ihminen on uudestisyntynyt hengessään, hän on jo yhteydessä Elämän puuhun Pyhän Hengen kautta, sillä Raamatun mukaan Pyhä Henki tulee asumaan hänen sydämeensä (Room. 5: 5). Siinä ja vain siinä hänellä on Elämä, isolla alkukirjaimella.

Päätelmiä

Tulemme siis siihen päätelmään, että Elämän veden virrat, taivaallinen Menora ja Elämän puu puhuvat samaa asiaa. Niissä kuvataan kristinuskon kolmiyhteinen Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Voisiko mikään muu kuin Jumala ollakaan Elämän lähde tai Elämän puu ihmiselle? Ja voisiko mikään

muu kuin puu kuvata paremmin kolmiyhteistä Jumalaa? Isä muodostaa juuret, Poika puun rungon ja Pyhä Henki sen suuret oksat.

Puun viherpeitteet ja hedelmät kuvaavat myös erittäin hyvin seurakunnan/Israelin yhteyttä Jumalaansa ja sitä miten ne saavat ravintonsa puusta. Mikä voisikaan paremmin kuvata tätä yhteyttä? Jeesus sanoi samarialaiselle naiselle:

Jeesus vastasi hänelle: "Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä." (Joh. 4: 13-14)

Ilmestyskirjassa Jeesus sanoo:

Vielä hän sanoi minulle: "Nyt ne ovat käyneet toteen. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä. (Ilm. 21:6)

Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet. (Ilm. 7: 17)

Kristus (Karitsa) antaa Elämän vettä niille, jotka asettuvat asumaan Elämän veden virtojen varsille. Psalmissa 1 sanotaan:

Hyvä on sen osa, joka ei vaella jumalattomien tavoin, ei astu syntisten teille, ei istu pilkkaajien parissa, vaan löytää ilonsa Herran laista, tutkii sitä päivin ja öin. Hän on kuin puu, vetten äärelle istutettu: se antaa hedelmän ajallaan, eivätkä sen lehdet lakastu. Hän menestyy kaikissa toimissaan. (Ps. 1: 1-3)

Kristukselle elämänsä antaneet ihmiset ovat kuin Jumalan virtojen äärelle istutettuja puita, jotka viheriöivät eivätkä koskaan lakastu. Näin seurakunnat muodostuvat Jumalan hengellisten virtojen varsille.

Palataan vielä kuvaan 3, joka esittää Johanneksen näkyä. Siitä voidaan todeta sama asia, sillä Kristuksen selityksen mukaan lampunjalat, eli kynttelikön haarat, tarkoittavat seurakuntia. Ne kasvavat lampunjalkojen ympärille. Seitsemän seurakunnan enkelit tarkoittavat heidän keskellään olevia persoonallisia Jumalan Henkiä. Tässä yhteydessä on mainittava, että jokaisessa Jumalan Hengen haarassa on edustettuna kaikki Henget, vaikka yksi niistä on dominoiva. Esimerkiksi armon henki on niistä jokaisessa.

Mitä tulee Aadamin ja Eevan elämän puuhun paratiisissa, se oli tietyllä tavalla vertauskuvallinen, mutta sillä oli kuitenkin suora yhteys edellä mainittuun taivaalliseen Elämän puuhun. Kun Adam ja Eeva lankesivat syntiin syömällä kielletystä puusta, he lankesivat käärmeen eli Saatanan edessä. Sen seurauksena he joutuivat eroon taivaallisesta Elämän puusta, ja heidät karkotettiin Paratiisista.

On tärkeää tiedostaa, että ei vain seurakunta, vaan myös Israel on osallinen Elämän puusta. Jumala ei ole hylännyt eikä tule ikinä hylkäämään Israelia. Paavali opetti seuraavasti öljypuuhun liittyen:

Jos jalosta oliivipuusta on katkaistu oksia ja jos sinut, joka olet peräisin villistä oliivipuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon niin että olet päässyt osalliseksi puun juurinesteestä, älä ylvästele alkuperäisten oksien rinnalla! Mutta jos ylvästelet, muista, ettet sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua. (Room. 11: 17-18)

Kuva 6. Öljypuu ja oksastettu oksa. Paavalin öljypuu on kuva Elämän puusta.

Muut Elämä-alkuiset sanat

Entäpä sitten muut elämä-alkuiset sanat, joita Raamatussa esiintyy. Niitä ovat ainakin Elämän leipä, Elämän sana, Elämän tie ja Elämän kirja. Luultavasti näitäkin asioita voidaan paremmin käsitellä edellä esitetyn perusteella.

Tarkastellaan ensin Elämän leipää, josta Jeesus puhuu Johanneksen evankeliumissa:

"Jumalan leipä on se, joka tulee taivaasta ja antaa maailmalle elämän." He sanoivat: "Anna meille aina sitä leipää." Jeesus sanoi: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan. (Joh. 6: 33-35)

Sitten Jeesus tarkensi vielä:

Totisesti, totisesti: sillä, joka uskoo, on ikuinen elämä. Minä olen elämän leipä. Teidän isänne söivät autiomaassa mannaa, ja silti he ovat kuolleet. Mutta tämä leipä tulee taivaasta, ja se, joka tätä syö, ei kuole. Minä olen tämä elävä leipä, joka on tullut taivaasta, ja se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti. Leipä, jonka minä annan, on minun ruumiini. Minä annan sen, että maailma saisi elää." (Joh. 6: 47-51)

Kun nämä sanat herättivät kuulijoissa ärtymystä, Jeesus selitti opetuslapsilleen asian:

"Loukkaako tämä teitä? Miten käykään, jos te näette Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän ennen oli! Henki yksin tekee eläväksi, lihasta ei ole mitään hyötyä. Ne sanat, jotka olen teille puhunut, ovat henki ja elämä. Teidän joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät

usko." Jeesus tiesi näet alusta alkaen, ketkä eivät uskoneet ja kuka hänet kavaltaisi. (Joh. 6: 61-64)

Jeesus viittaa tässä taivaallisiin. Kenenkään ei tarvitse syödä Hänen fyysistä ruumistaan tai juoda Hänen fyysistä vertaan, vaan hänen tulee tulla osalliseksi Elämän puusta, joka on Hänen taivaallinen ruumiinsa, ja jonka kautta hän tulee osalliseksi myös Hänen verestään. Tässä voimme palata kuvaan 3, jossa nähdään Hänen jättiläismäinen luomakuntaruumiinsa. Jokaisen, joka haluaa tulla sisälle Elämään, täytyy tulla osalliseksi Hänen taivaallisesta ruumiistaan ja siitä hengellisestä armon verestä, joka kulkee Elämän veden virtojen mukana.

Elämän leipä tuo mieleen Uuden liiton asetussanat, jotka Jeesus lausui opetuslapsilleen viimeisellä ehtoollisella:

Olen saanut Herralta tiedoksi tämän, minkä olen myös opettanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni." Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee. (1.Kor. 11: 23-25)

Ehtoollisleipä ja viini, jotka nautitaan tässä maailmassa Hänen muistokseen, sisältävät tietenkin vain kuvan siitä taivaallisesta leivästä ja viinistä, joiden kautta uskova ihminen istutetaan Elämän puuhun eli Kristuksen ruumiiseen. Jo maan päällä eläessään hän saa kokea hänen henkensä kasvun Kristuksen ruumiin yhteydessä.

Elämän Sana (isolla alkukirjaimella) viittaa Kristukseen itseensä, jolla on iankaikkisen Elämän sanat. Pietari tunnusti kerran Jeesukselle:

"Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat. Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä." (Joh. 6: 68-69)

Elämän sanat pienellä alkukirjaimella tarkoittavat Kristuksen julistusta, joka johtaa ihmisen pelastukseen ja ikuiseen Elämään. Enkeli avasi apostoleille vankilan ovet ja kehotti heitä opettamaan kansalle uuden Elämän sanat:

"Lähtekää täältä. Menkää temppeliin ja julistakaa kansalle kaikki tämän uuden elämän sanat." Apostolit tekivät niin. Kun päivä koitti, he menivät temppeliin ja alkoivat opettaa. (Ap.t. 5: 20-21)

Kun ihminen ottaa uskossa vastaan hänelle julistetut Elämän sanat, hän alkaa kulkea Elämän tietä, joka johtaa iankaikkiseen Elämään.

Sinä osoitat minulle elämän tien, sinun lähelläsi on ehtymätön ilo, sinun oikealla puolellasi ikuinen onni. (Ps. 16: 11)

Jeesus Kristus itse on se Elämän tie:

"Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani. (Joh. 14: 6)

Jeesus kuvasi Elämään johtavaa tietä kapeaksi. Monet kulkevat laveaa tietä, joka vie kadotukseen. Vain Jeesuksen kautta kulkee se tie ja portti, joka vie iankaikkiseen Elämään.

"Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen! (Matt. 7: 13-14)

Vanhassa testamentissa mainitaan sana Elämän kirja vain kerran:

Pyyhittäköön heidät (väärintekijät) pois elämän kirjasta, älköön heidän nimeään merkittäkö vanhurskaiden joukkoon. (Ps. 69: 29)

Vain vanhurskaiden nimet kirjoitetaan Elämän kirjaan. Voidaan päätellä, että vain niiden uskovien nimet, jotka on kiinnitetty Pyhän Hengen kautta Elämän puuhun, kirjoitetaan Elämän kirjaan, sillä Uuden testamentin mukaan he ovat vanhurskaita Kristuksessa. (Gal. 2: 16)

Ilmestyskirjassa mainitaan sana Elämän kirja useita kertoja, yleensä viimeisen tuomion yhteydessä:

Se, joka voittaa, saa yllleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkeliensä edessä. (Ilm. 3:5)

Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä. Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan. (Ilm. 20:12)

Jokainen, jonka nimeä ei löytynyt elämän kirjasta, heitettiin tuohon tuliseen järveen. (Ilm. 20:15)

Loppusanat

Pohjimmiltaan Jumala on Henki. Jeesus opetti:

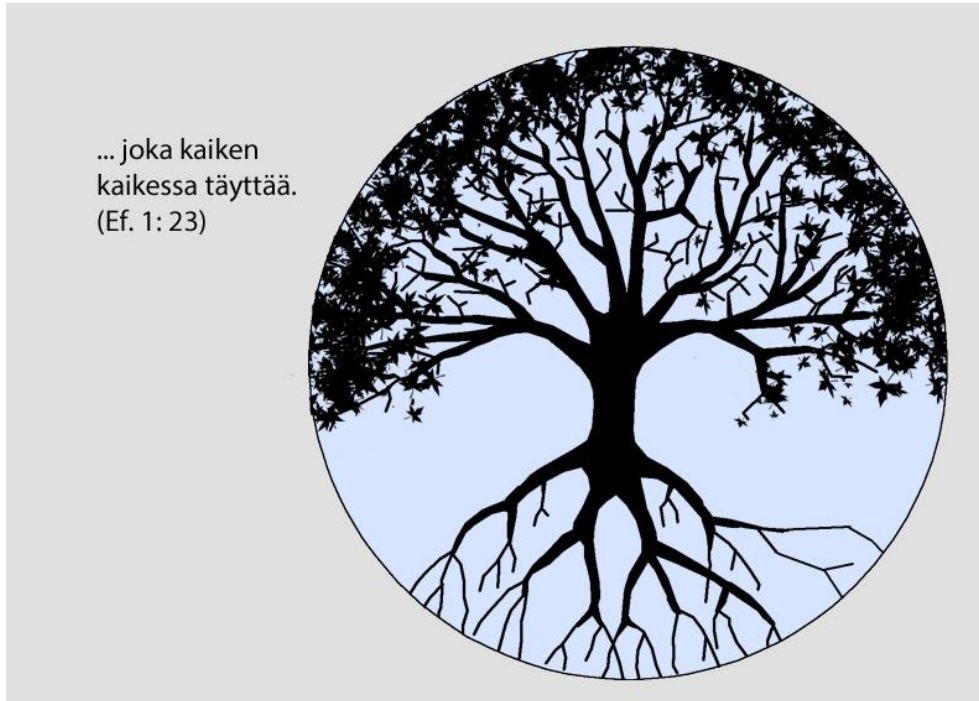
Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa." (Joh. 4: 24)

Hengen virrat edustavat Jumalan perusolomuotoa. Ne lähtevät luomakunnan ulkopuolella olevista Ikuisen valon lähteistä. Kun Jumala loi näkymättömän ja näkyvän luomakunnan, Hän toi oman Henkensä virtaamaan niiden läpi kuin joki. Luomakunta sai elinvoimansa siitä virrasta, johon se oli yhteydessä.

Syntiinlankeemus katkaisi ihmisen yhteyden Jumalan Hengen virtaan. Silloin ihminen joutui pimeyden valtaan. Mutta Kristus rakasti ihmistä ja tuli valoksi maailmaan. Hän tuli maailmaan avataksaan uudelleen Elämän lähteet, jotka olivat tyrehtyneet synnin tähden. Pyhän Hengen kautta ihmiselle syntyi uusi mahdollisuus yhtyä Jumalan Hengen virtaan. Kun ihminen ottaa Kristuksen vastaan elämäänsä, hän kirjaimellisesti yhtyy Elämän puuhun ja tulee osalliseksi Jumalan Elämän veden virrasta.

Jumala on siis olomuodoltaan Henki, mutta on eri asia, millaisessa olomuodossa Hän haluaa esiintyä näkyvässä luomakunnassaan. Kun Kristus tuli näkyvään maailmaan, Hän syntyi vaatimattomaan ihmisruumiiseen. Se oli välttämätöntä, koska Hänen oli silloin määrä sovittaa luonnollinen ihmiskunta. Kun Hän sitten nousi ylös kuolleista ja kun Hän astui taivaallisiin hallitsemaan koko näkymättöntä ja näkyvää luomakuntaa, Hän pukeutui taivaalliseen ruumiiseen, joka ei ole lihaa ja verta. Ja kun Hän haluaa esiintyä koko Hänen taivaallisen Valtakuntansa Kuninkaana, Hän saattaa ottaa hahmokseen kaikki näkymättömän luomakunnan rakenteet, jotka kanavoivat Jumalan Hengen

virtoja näkymättömässä luomakunnassa. Silloin Hän esiintyy jättiläismäisenä Kristuksen ruumiina, joka täyttää koko näkymättömän luomakunnan. Jotkut näkijät saattoivat nähdä taivaassa ihmisruumiin sijasta ylösalaisin olevan puun tai lampunjalan. Pohjimmiltaan nekin edustavat Kristuksen ruumista, joka täyttää kaiken näkymättömässä luomakunnassa. Pelastuneet ihmiset tulevat osaksi Kristuksen ruumista.

Kuva 7. Elämän puu (Kristuksen ruumis), joka täyttää kaiken tilan näkymättömässä luomakunnassa.

Kristus on tie, totuus ja elämä. (Joh. 14: 6). Kristus rakensi ihmiselle uuden Elämän tien, joka johtaa perille Jumalan valtakuntaan.

Seuraavaan Heprealaiskirjeen jakeeseen, jossa mainitaan Elämän tie, liittyy tärkeä Paavalin kehoitus:

Veljet, meillä on siis täysi oikeus astua sisälle kaikkeinpyhimpään, koska Jeesus on uhrannut verensä ja näin avannut meille uuden, elämään vievän tien, joka kulkee väliverhon - hänen ruumiinsa - kautta. Meillä on suuri ylipappi, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko huone. Astukaamme sen tähden Jumalan eteen vilpittömin sydämin ja varmoina uskossamme, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä. Pysykäämme horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. (Hepr. 10: 19-21)